

Telegraful Român

Apare Marția, Joia și Sâmbăta

Abonamentul:

Pe un an 32 coroane.
Pe șase luni 16 cor. — Pe trei luni 8 cor.

Correspondențele

să se adreseze Redacției «Telegrafului Român», Strada Măcelarilor Nr. 45. — Scrisori nefrancate se refuză. — Articole nepublicate nu se înapoiază.

Prețul inserțiunilor, după învoială

Abonamentele și inserțiunile
să se adreseze Administrației ziarului «Telegraful Român», Sibiu, Strada Măcelarilor Nr. 45.

Războiul și cultura

O statistică publicată zilele trecute în ziare cifrează cu 11 milioane de morți și 19 milioane invalizi pierderile în oameni, iar cheltuielile de material cu 700 miliarde în cei patru ani de război din partea tuturor puterilor beligerante. Acum, când intrăm în al cincilea an de război, gândul ni se înfioară de numărul uriaș al jertfelor cerute de acest război, care zgudue omenimea cu puterea unei catastrofe elementare.

Și se pare, că războiul acesta primind aspectul unei epidemii, reușește să ia toate atribuțiile unui război «de a toată lumea». Țările rămase în afară de zona luptelor, cu toată neutralitatea lor au avut să sufere mult în decursul războiului; dar deși spectrul pustiului din țările beligerante sau chiar biruite le-a putut servi ca motiv suficient de a-și păstra neutralitatea, se văd totuși atrase de vârtej, și rând pe rând, cu voia sau peste voia lor, trebuie să intre în hora macabră, urmând o lege fizicală, pe baza căreia corpurile mari atrag în orbita lor corpurile mai mici.

Deci nu atât durată războiului acestuia, ci mai mult extensiunea ce o ia și intensitatea cu care se poartă ne înspăimântă.

Au fost campanii de durată și mai lungă, de 30, chiar de 100 de ani, în cursul istoriei. Au fost acestea războaie mai mult locale și purtate cu mijloace mai reduse, pe urma cărora popoarele beligerante s'au putut reculege mai repede decât se vor putea reculege după războiul acesta. Căci, în afară de front, abia se simțeau

efectele lor. E destul de proaspătă tradiția războaielor grele napoleoniene, apoi războiul cu italienii și prusicii. În acestea au luat parte numai câte 2—5 bărbați din fiecare sat. Astăzi însă toată lamura bărbătească e mobilizată.

Iar fabricarea muniției, alimentarea și provederea cu îmbrăcăminte a uriașelor armate absoarbe întreg materialul disponibil, dar și ocupația întregului neam omenesc, astfel că celebra denumire: «Un popor sub arme», dată de scriitorul Swen Heddin națiunii germane, se poate transforma de-adreptul în: «Omenimea întreagă sub arme».

Pierderile enorme de până acum, precum și cele puse în perspectivă prin înarmarea întregii lumi, au îndemnat pe pacifiștii desbrăcați de orice șovinism național, patriotic sau militar, ba chiar și pe unii guvernanți responsabili a încerca pe toate căile terminarea luptelor și încheierea păcii cu orice preț. Aceste încercări pe cât sânt de umane, pe atât sânt de explicabile, căci dănuirea îndelungată a acestui război amenință omenimea întreagă cu o catastrofa.

Un război neisbutit sau chiar unul pierdut nu înseamnă un popor pierdut. O pace făcută cu grele jertfe, dar mai înainte de sleirea tuturor forțelor, poate regenera încă un popor, pe când prelungirea până la infinit a acestui război cu proporțiile de până acum, periclitează cultura veacului XX și expune omenimea a recădea în starea culturală a omului primitiv.

Sânt de sigur dureroase pierderile de până acum în oameni, monu-

mente de artă și materialuri. Orcât de colosale sânt aceste pierderi, ele nu ni se par însă catastrofale prin cantitatea lor. Statistica a arătat, că după războaie procentul nașterilor e cu mult mai mare, iar celelalte pierderi încă se pot cu timpul înlocui, până când există aptitudinea de a le crea.

Piere însă în război o generație de oameni cu cultura veacului XX și nu este cine să dea această cultură generației următoare, care nici nu mai are condițiile de a o primi; strămtorarea în care trăiește omenimea atât pe frontul de luptă, cât și pe frontul de acasă, coboară rapid barometrul civilizației spre nivelul popoarelor primitive sau în cel mai bun caz al evului mediu.

În aceasta constă primejdia războiului universal. Căci cultura presupune o statornică continuitate; ea nu poate învia deodată din cenușa ei ca legendara pasăre Phoenix; această continuitate însă precum și condițiile de viață de înaintea războiului rând pe rând se distrug.

Întreaga năzuință spre progres a omenimii tunde spre acvirarea cât mai lesnicioasă a celor trei condiții fundamentale de existență: hrana, îmbrăcăminte și locuință, pentru că să-i rămână timpul necesar pentru preocupățiunile mai înalte suțetești, care constituiesc cultura propriu zisă: luminarea minții, cultivarea frumosului, a binelui, adevărului, dreptății și a milei.

Dacă mai durează mult războiul, lupta pentru trai va fi tot mai grea; mai anevoioasă alergarea spre a împlini cele mai elementare trebuințe

ale vieții, care va absorbi întreaga activitate și atențiune a oamenilor, trăgând după sine și sălbătăcirea moravurilor, și va urma necondiționat și părăsirea rând pe rând a deprinderilor și formelor de viață, ce caracterizează pe omul cult și civilizat.

Apropierea ce o facem deci pentru identitatea urmărilor între războiul de acum și migrațiunea popoarelor, care a cauzat decadența culturală a evului de mijloc, nu ni se pare de loc riscată.

Aceste constatări le facem nu pentru a adauge și noi un glas, prea neînsemnat, în corul celor ce cer dela conducătorii destinului omenesci terminarea grabnică a războiului, ci fiindcă ele învoală pentru preoțimea noastră o îndatorire.

S'au făcut și se fac adeseori grele imputări bisericii și reprezentanților ei, că ar fi dușmanii culturii și progresului.

Istoria imparțială însă a dovedit, că în veacurile întunecoase ale evului mediu bisericile și mănăstirile au fost ocrotitoarele monumentelor culturii clasice și biserica a fost altarul, unde prin preoți s'a susținut lumina palidă și modestă a culturii, de unde ca din un focar au pornit în vremuri de liniște curentele de renaștere culturală.

În special, la noi primele licăriri de cultură s'au ivit tot din biserică, și preoțimea este multă vreme singura purtătoare a curentelor de cultură a credincioșilor bisericii noastre.

Această misiune culturală, începând mai ales din secolul trecut, biserica a împărțit-o bucuros cu intelectualii laici, cari s'au ridicat rând pe

FOIȘOARA

Cântec trist

De trei zile ar într'una,
De când soarele răsare,
Fierul tale brazdă mică,
Boit-s slabii, pământu-i tare.

In ogradă-mi plâng copiii,
Coasa 'n pod e ruginită,
Și tu suferi în tăcere,
Inimă neprihănită.

Tot aștepți de vreme lungă
Un cuvânt de mângâiere.
Dar zadarnic... El nu vine,
Să te scape de durere.

Biată inimă 'ntristată,
Până când mai aștepta-vei,
Dacă scumpul tău e poate
Mort în undele Piavei.

Zile mari și zile grele,
Zilelor mântuitoare,
După lacrimi și jele
Vie și o sărbătoare...

Florin.

Inimioara

— Povestire de J. Claretie —

I

În toți anii, de când se făcuse flăcău, Petre Pomério, răzăș din Plérin, aproape de Saint-Brieuc, se ducea la Jersey unde seceră, adunând astfel shillingii anglo-normanzilor, cari au nevoie de brațe străine să le sece grânele și să le care în coșare.

În două săptămâni, Petre Pomério câștiga dela englezi mai mult, decât ar fi câștigat în trei luni la el în țară; mama sa adună francii, pe care îi grămădea într'un ciorap vechi, ciorap pe care-l ținea ascuns în sertarul scrinului, în dosul ru-felor.

Petre mergea pe 21 de ani. Voinic, ca un luptător de circ, cu niște pumni cari ar fi zdrobit un taur, avea totuși ochii albaștri, blânzi ca a unei fecioare. Curios băiat! Mamă-sa, văduvă, care nu-l avea decât pe dânsul, îl găsea adesea, într'un colț al odăiței, cu nasul în tot felul de almanahuri, cu pletele lui negre atârându-i peste pagini.

Petre Pomério, cu toată statura lui de Hercule, eră fricos ca un șoarece. Îi plăceau la nebunie povestirile. Își trecea nopți întregi în tovărășia unui bătrân păstor, bătrânul Jean, care îi spunea povești

vechi. Atât îl impresionau poveștile auzite în căt, într'o noapte i se făcu o frică strașnică, văzând sălciile care se legăneau de vânt și ilacările violete ce se ridicau de pe iazul din marginea câmpiei.

Adică, tocmai frică nu-i eră lui, dar prea își grămădise 'n cap tot soiul de năzbătii, de istorii în care zânele jucau, cu părul lor de aur despletit, căzându-le în valuri pe umeri.

Dar ce-i păsă lui de zâne? de basmele păstorului și de toate celelalte? Petre Pomério plecă din Jersey cu două sute doisprezece franci în buzunar și cu un cuțit frumos de Sheffield, cu patru limbi de oțel adevărat și tare, de ai fi putut să tai un pom sau un bou cu el.

Odată cu acest cuțit, Pomério cumpărase dela aceeaș prăvălie din strada Regală câteva testele de ace de cusut pentru mamă-sa și o inimioară, de granit de Jersey, rosa și negru, legată în argint, pe care o hărăzise vre-unei fete frumoase care să-i fie dragă. Voia să se însoare și el; nu doar că iubea vre-o fată, nici nu-și pusese ochii pe nici una din fetele din Saint-Brieuc. Doar așa ca să-și facă rândul, cu toate că tinerele din orașul lui i se uitau țintă în ochi, părând că-i zic: «De ce-ți pierzi zadarnic tinereța, când ești atât de voinic și frumos?»

«Oare cui îi voi da eu inimioara de

granit?» gândea Pomério, în vreme ce vaporul cu care se 'ntorcea părăsea coasta engleză. «Știu că va stă bine pe pieptul unei fete, cu lanțisorul de argint și cu cele șase litere strălucitoare: «Jersey».

Se gândea la toate fetele din satul lui, le vedea pe toate: Pe Ana Plovharn, din Plénir, care, când râdea eră atât de drăguță, cu dințișorii ei mărunți și albi și obraji ca murele rumene, pe Maria Berceen pescărița, care sără morun, arătându-și brațele ca laptele; pe Gica, cea cu părul până în călcăie, negru-corb...

Nu, nul pe asta n'ar fi luat-o Pomério! Prea era cochetă, prea glumea cu toți flăcăii. Mai degrabă pe mica Hovat, care eră atât de delicată, de gingașă și subțirică, de ar fi frânt-o în mâni ca pe o păpușă... Cu toate că și asta eră o diavoliță fără păreche. Mică-mică, însă-și bătea joc de Petre, atât de nostim uneori, încât lui îi venea s'o 'nșface de părul de mătăasă auriu și s'o sărute drept pe buzele care se desfăceau ca un trandafir, când râdea pe socoteala băeților.

Desigur că una din acestea toate va fi într'o zi stăpâna inimioarei de granit, aceea pe care o va alege mamă-sa; căci de l-ar fi întrebat pe el cineva, pe cine ar vrea el să ia, de bună seamă ar fi ales pe Floarea stâncilor, sau pe Zâna florilor, sau pe vre-o alta din zânele ori din prin-

rând din mijlocul poporului. Numărul acestora însă se rărește pe zi ce merge, și întinderea războiului în granița sud-estică a monarhiei a făcut un gol mare în ceata atât de restrânsă a intelectualilor noștri, astfel că progresul nostru este foarte serios amenințat.

Munca culturală a considerat-o biserica și principiile ei fundamentale oricând ca o datorie inseparabilă de chemarea preoțească; ea apasă însă astăzi mai mult ca oricând asupra conștiinței noastre.

Rolul de propagatori și paznici ai credinței și moralei creștine, pe care-l reclamăm ca cea dintâi datorie a noastră este astăzi neîndeștător; trebuie tot mai stăruitor să urmăm îndemnul Mântuitorului, care nouă ni se adresează, când zice:

«Voi sânteti lumina lumii; mergând învățați toate popoarele...»

Emilian Stoica, preot.

țesele de care-i vorbeau basmele bătrânului păstor.

Vaporul, cu un prelung fluierat de sirenă, porni. Se înnoptase. Pomério, legănat de valurile mării, cu capul sprijinit pe un colac de odgoane începu să viseze că el e un Făt-frumos și că dădea inimioara de granit unei fermecătoare Cosinzene.

II

Nu ajunseră încă la Minguers, acele stânci de care s'au izbit zdrobindu-se atâtea nenorocite vase, când deodată vaporul începuse să se clatine când pe-o coastă, când pe alta, ca un dop de plută în voia valurilor. Marea se umflă, se umflă și gema. Pomério, de pe puntea unde ședea lungit, zări în depărtare, așa ca niște munți albi de spumă, care veneau repede, clocoțind și se izbeau de coastele vaporului cu un asurzitor buibuit de tun.

Eră peste puțină să mai acosteze la Binic. Vasul, căruia i se rupse și un catarg, fu nevoit să-și caute un adăpost la Saint-Malo.

— Tot mai bine la Saint-Malo, decât la Jersey! socoti Pomério.

Până a doua zi când trebuia să plece, avea vreme destulă și să se plimbe, și să se odihnească. O luă pe străzi, la voia întâmplării. Noaptea, în oraș, eră liniștită, după furtuna din ajun. Stelele licăreau pe cer.

(Va urma)

Știrile războiului

Comunicatul oficial din 9 August: Focul general de artilerie, pe frontul italian, în ținutul celor Șapte comune, s'a potențat cu deosebită putere.

Activitatea războinică în Albania a slăbit.

Pe frontul apusean: Lângă Yser și Avre dușmanii au atacat cu mari forțe. Scutiți de negură deasă au pătruns în liniile noastre de infanterie și de artilerie. Contraatacul nostru a oprit năvala dușmană la ostul liniei Marcourt-Charbonieres-Fresnoy-Couterie. Intre prizonierii ce i-am făcut sânt: australieni, canadieni și francezi.

Comunicatul oficial din 10 August: Pe linia muntoasă venețiană s'au dat ieri iarăși lupte mai mari de infanterie. Coloanele de atac dușmane le am respins pretutindeni.

Activitate vie parțială și pe frontul apusean.

Comunicatul oficial din 11 August: La frontul italian, pe platoul celor Șapte comune trupele antantei și-au continuat ieri atacurile. După luptă înverșunată le-am respins pe tot locul, cu foarte grele pierderi pentru dușman. Am prins englezi, francezi și italieni. În deosebi s'au distins între regimentele ungare nr.: 82, 101 și 138.

Pe frontul apusean lupte aspre locale.

Sfințirea bisericii din Cărpiniș

— Raport special —

În numărul 76 al ziarului nostru am arătat spiritul de jertfă manifestat de credincioșii noștri din parohia Cărpiniș din tractul Abrudului, în scopul zidirii unei biserici noi.

Voiam să relievez adevăruri menite a alimenta focul dragostei de muncă al preoțimii noastre și să scot la iveală dărniciia credincioșilor statornici în focul credinței, pentru de a avea cu toții la îndemână o pildă vie despre faptul, că dacă avem păstori de model, atunci după cuvintele scripturii, cuprinse în cartea apostolului Pavel către Coloseni cap. 3, toată suflarea va gândi cele de sus, iar nu cele de pe pământ.

Duminecă în 4 August st. nou, biserica cea nouă din Cărpiniș a fost dată menirii sale.

În ziua aceasta s'a îndeplinit actul sfințirii prin dl asesor consistorial Lazar Triteanu, ca mandatar al Excelenței Sale I. P. S. D. arhiepiscop și mitropolit Vasilie. Despre actul sfințirii raportează următoarele:

Primirea

Duminecă la orele 8^{1/2}, dimineața mandatarul Excelenței Sale I. P. Sf. D. arhiepiscop și mitropolit a sosit din Abrud în Cărpiniș însoțit de protopresbiterul Petru Popoviciu din Abrud, presbiterul Iosif Gomboș din Abrud-sat și de diaconii Dr. Octavian Costea și Dr. Gheorghe Comșa. Intrarea în Cărpiniș s'a făcut prin o poartă triumfală din apropierea gării. La școală aștepta parohul Pompiliu Piso cu poporul.

O mulțime de fete și feciori în hainele de sărbătoare ale portului local stăteau în două rânduri întru a ridica nivelul întâmpinării. Aici în fața edificiului școlar, a fost bineventat mandatarul prin graiul parohului Pompiliu Piso, care emoționat adânc de caracterul sărbătoresc al momentului a scos la iveală însemnătatea cea mare a actului apropiat al sfințirii. A accentuat, că împreună cu turma sa credincioasă primește cu brațele deschise pe cel ce în numele arhierului va venit să dea destinației sale noul lăcaș chemat a face să mai înceteze lacrimile ce curg din ochii tuturor.

Mandatarul a fost adânc mișcat de cuvintele de bineventare atât de alese și frumos rostite ale vrednicului preot, căruia îi mulțumește în termeni aleși pentru primirea impozantă și laudă prin cuvinte foarte potrivite dărniciia și credincioșia poporenilor. Invitat apoi pe toți cei adunați la actul sfințirii bisericii. Drumul dela școală până la biserică a fost un adevărat triumf.

Pe jos erau presărate flori peste cari trecea mulțimea. Eră îngustă calea ce ducea spre biserică, dar mulțimea venea într'una adunată și de prin satele din jur. Intelectualii din Abrud, Câmpeni și jur, încă au alergat cu drag să asiste la actul important al sfințirii bisericii, pentru a dovedi și prin aceasta cuvintele rostite în biserică de părintele Piso, că toți avem un Dumnezeu și o credință. A confirmat inteligența noastră din Munții apuseni, că munca noastră numai atunci va fi rodnică și va avea rezultatul dorit, dacă la toate ocaziunile știe să se manifesteze împreună cu poporul, dacă activitatea noastră va fi cu rădăcinile sale înfiptă în inima poporului și pururea dintr'însa se va nutri și se va adăpa.

Actul sfințirii

Era puțin stingher glasul clopotului văduvit al bisericii și numai toaca mai completa armonia unui dangăt deplin de clopote, dar îl auzeam cu toții de pe creasta dealului, unde este zidită biserica, având aspectul unei mănăstiri. Trecând podul peste Cernița, am ajuns în sfârșit în fața bisericii, unde mulțimea s'a așezat în ordine exemplară, la ceace a ajutorul personal cu multă bunăvoință prim-pretorul cercual Imre Iózsef.

La 9 ore precis, s'a început sfințirea apei. La pontificare dl mandatar Lazar Triteanu a fost asistat de protopresbiterul Petru Popovici din Abrud, presbiterii Iosif Gomboș din Abrud-sat, Nicolae Oneț din Sohodol-Peleș, Ioan David din Vărtop, Traian Tomuș din Bucium-Poeni și parohul local Pompiliu Piso și de diaconii Dr. Octavian Costea și Dr. Gheorghe Comșa. Răspunsurile le-a dat corul unei grupe de 12 clerici ai seminarului «Andreian» sub conducerea învățătorului dela școala de aplicație Candid Popa.

Ceremonia prescrisă a fost îndeplinită cu cea mai mare pompă. Cu ocaziunea încunjurării bisericii se vedea în vale, că încă nu încetase sosirea mulțimii, căci din toate părțile se apropiau mereu evlavioșii creștini din mari depărtări ale satelor sfirite prin văi și dealuri. La orele 10^{1/2} se face intrarea în biserică.

Descrierea bisericii

Biserica e situată pe un deal la sud de linia drumului de fier ce duce spre Abrud. Drumul la ea duce pe podul deja amintit. Dela pod până la biserică drumul are formă serpentină. Biserica e zidită în inijlocul unei plantații admirabile de pomi. Construcția se ridică pe temelia celei vechi în stitul renașterii italiene, în forma alor două năi pătrate pentru bărbați și femei, cu altarul spre răsărit și cu turnul spre apus. Formele bisericii sânt bine chibzuite și plăcute vederii.

Interiorul e boltit în două sfere. Biserica pe dinlăuntru e zugrăvită simplu, dar întreg interiorul e foarte serios și impunător. Iconostasul, stranele și amvonul sânt lucrări artistice numai de măiestrii români din lemn de stejar. Întregul interior prin aceasta are o înfățișare solemnă și armonică. Nu numai lângă pereți sânt așezate stranele, ci până către mijlocul bisericii, pe amândouă părțile. Lucrul e făcut din material solid și durabil. Zidirea e înprejmuită de un zid trainic cu grilaj de lemn frumos lucrat, ceace dă un aspect de cetățue artistică.

La toate aceste efecte a contribuit de bună seamă și bunul gust și priceperea parohului local, cari au fost potriviti combinate cu dispozițiile cuprinse în plan.

(Sfârșitul va urma)

Episcopul Dr. Miron E. Cristea de 50 de ani

Implinind episcopul Dr. Miron E. Cristea în ziua sf. Iie vârsta de 50 de ani, ziarul Lumina îi dedică următoarele știri:

Când alegerea de episcop a celor doi vrednici alegători dignitari băștinași ai eparhiei noastre n'a obținut aprobarea preainaltă, conducătorii bănațeni în mod firesc și-au așintit privirea asupra protosincelului de pe atunci din Sibiu, Dr. Miron E. Cristea, a cărui activitate trecuse hotarele arhidiecezei. Sinodul electoral al eparhiei Caransebeșului întrunit la «Intrarea în biserică» din 1908 îl alege episcop. Alegerea e confirmată de Maiestatea Sa regele, acum răposat, Francisc Iosif I. A treia zi a sfințelilor Paști din 1910 Prea Sfinția Sa primește hirotonia întru episcop, iar la Dumineca Tomii, 25 Aprilie 1910, Prea Sfinția Sa este instalat cu sinceră însuflețire în tronul episcopesc al Caransebeșului.

În fața altarului nou hirotonitul episcop făgăduiește că «credința și legea strămoșească, limba și pânăea românească, dragostea și înaintarea patriei străbune vor fi stelele conducătoare ale activității mele, și nu mă voi abate nici pe viitor dela calea cinstită de bun român, de convins ortodox și de credincios patriot», și apoi fixează într'un minunat mănunchi ținta misiunii sale în următoarele:

«A lumina clerul și poporul din eparhie, a ridica moralul și a întări disciplina bisericească pe toată linia, a desvolta toate așezămintele bisericești culturale și economice ale eparhiei; a echilibra și spori fondurile și fundațiunile centrale; a introduce o administrare ușoară și un control sever în administrarea tuturor averilor bisericești din parohii; cu un cuvânt a înainta în toate privințele interesele turmei mele; și mai presus de toate a readuce în eparhia de Dumnezeu cercată a Severinului, sfânta și de toți dorita pace; căci am convingerea,

că numai duhul păcii este în stare a produce cea atmosferă liniștită și sănătoasă și cea climă socială, în care biserica noastră, poporul nostru și toate instituțiile lui să se poată desvolta normal, să se poată spori și întări; și toate acestea în scopul mulțumirii vremelnice și a fericirii vecinice a credincioșilor mei».

S'au strecurat opt ani de zile dela rostirea acestor făgăduințe de aur. Zile grele, aducătoare de potopuri de ape pe meleagurile Severinului și de restriște, cum n'a mai pomenit neamul omenesc și cu toate acestea activitatea desfășurată și în acest scurt timp de Prea Sfinția Sa ne arată tot mai limpede hotărârea firmă a păstorului cel bun, de a-și pune și sufletul pentru turma sa.

Vizitațiile canonice împreunate cu sfințirea câte unei biserici din aproape fiecare ținut al întinsei noastre eparhii, au primenit nu odată sufletele adormite ale creștinilor expuși pradei «lupilor răpitori». Viața creștinească s'a înviorat de ploaia binefăcătoare a misionarilor arhieresti... Licăresc tot mai intensiv și oapașele de cultură, prefăcându-se în școale cu zidiri, aranjament și salare învățătoresci corespunzătoare cerințelor noilor legi școlare... Se trimit cu stipendii dela Gozdu, Trandafil și dela dieceza tot mai mulți tineri bănațeni la studii academice.

Incununați cu însuflețirea fără margini a primului sinod eparhial ce-l conduce, Prea Sfinția Sa pune temelia unui fond pentru zidirea «Seminarului episcopesc», menit să deie creștere duhovnicească viitorilor preoți. Acest fond întrece astăzi, prin stăruința de fier a Prea Sfinției Sale, suma de 270.000 cor. Se da ființa fondului pentru zidirea catedralei, împodobirea capelei episcopice, colectele eroilor noștri și în fine satisfăcând sentinței vechiului croniciar Ioan Neculea, că «lacrimile orfanilor nici soarele, nici vântul nu le poate usca, ci numai dragostea creștinilor cu milă», dă viață «Fondului orfanilor», care în decurs de 1½ am trece suma de 70.000 cor. Sub păstoria Prea Sfinției Sale averea eparhiei a crescut dela 2.153.908 cor. 48 fil. la 3.333.423 cor. 07 fil., deci în curs de 8 ani cu 1.185.514 cor. 59 fil.

Cuvântările, circularele, pastoralele adresate clerului și poporului dreptcredincios din eparhie, dovedesc adâncă cunoaștere a poporului, pe care-l îndrumăază.

Acestea sânt fapte, care rămân. Ele mărturisesc stăruința cu succes a arhierului întru îndeplinirea programului fixat la hirotonirea sa. Ele dau și sărbătoarei noastre de astăzi strălucirea, pe care nimeni nu o poate întuneca. Strălucire potențată și prin alipirea desăvârșită a poporului românesc, manifestată cu demnitate în repezite rânduri, față de Păstorul său, împodobit cu simțeminte de bun român, convins ortodox și de credincios patriot.

Darea în judecată a guvernului Brătianu

Comisiunea parlamentară de informații a deus la camera romană actul de acuzare a guvernelor Brătianu — Take Ionescu. Textul raportului este următorul:

Domnilor deputați,

O convingere, din nefericire adânc înrădăcinată în mintea poporului nostru, este că justiția dată după legi nu urmărește decât pe muritorii de rând și că cei mari știu și pot să scape la nevoie de orice pedeapsă.

Această părere, rămășiță a vechilor vicisitudini prin care a trecut țara și poporul românesc, a dat unora din puternicii zilei curajul de a săvârși cu seninătate toate abuzurile, încredințați fiind, că nu o să se găsească nimeni care, rupând cu îngăduința de totdeauna, să-i cheme la răspundere pentru fărădelegile lor.

Cu această dulce liniște sufletească, guvernul trecut a săvârșit toate încălcările care i-au fost cu putință, stând atât la adăpostul vechii toleranțe, cât și sub masca idealului național. Ideal Național? Da, pentru nenumăratele victime căzute jertfă neprevăzutei criminale a guvernărilor. Dar, ocazie și pretext de îmbogățire ușoară și de foloase personale pentru favoriții regimului trecut.

Persistența convingerei de impunitate și după dezastrele suferite în timpul războiului, când cel puțin suferința ar fi trebuit să purifice și să oțelească sufletele noastre, ar însemna nu numai o mare decepție, dar o adevărată primejdie națională.

Chezășia că spiritul cetățenesc se va putea desvolta în țara noastră și va căpăta țărnia necesară, fără de care orice prosperitate e numai aparentă, va fi între cele dintâi lucruri ca masele să capete siguranța și să și-o poată afirma, ca oricine

săvârșește o călcare de lege, va fi tras la răspundere și-și va primi pedeapsa cuvenită.

Războiul în care am fost aruncați cu nesocotință și din care abia am ieșit zilele trecute, ni-a pricinuit atâtea pagube, atâtea suferințe și atâtea răni, încât lecuirea și repararea lor va reprezenta — după cum bine s'a observat de toată lumea — o adevărată reclădire a țării. Și mai ales pentru că trebuie să reclădim din temelie, se impune să construim altfel de cum a fost, să întocmim un edificiu, care să nu se zgudue, și să nu se prăbușească la suflarea vântului neprielnic, așa după cum s'a întâmplat cu vechea clădire.

Pentru aceasta trebuie să așezăm între ziduri un element nou, care a lipsit până astăzi, anume:

Convingerea că în țara aceasta există dreptate pentru toți, răspundere pentru fiecare. Trebuie astfel, ca o consecință inevitabilă și necesară, să se înceapă opera cea mare pentru care sântem chemați, cu tragerea la răspundere a marilor vinovați de dezastrul actual al țării.

Numai pe această cale se poate curăți atmosfera morală pentru a începe opera grea și trainică a refacerii.

În orice țară care se respectă și voește să trăiască, trebuie descalificați și înlăturați din viața publică conducătorii aceia, cari cu ușurință și neprevădere au pus în primejdie existența țării, și cari în clipele cele mai tragice de pregătire înfrigurată și de luptă desnădăjduita nu s'au stii să speculeze această ocaziune, întrebunțând avutul statului pentru folosul lor personal.

A sosit credem timpul, ca organismul politic al statului nostru să reacționeze, și nu poate rămânea nepedepsit mezaul deschis în clipe de grea cumpănă, și al cărui obiect a fost politica internațională a țării, speculațiunea nerușinată cu vagoanele de export și import, jaful făcut cu banul public, atât în epoca de pregătire, cât și în timpul războiului.

Iată pentru ce guvernul Brătianu trebuie chemat la răspundere.

O cere conștiința publică setoasă de dreptate, o cer textele de lege care nu au fost alcătuite pentru a fi călcate și disprețuite.

Așa fiind lucrurile, e de prisos să mai căutăm, dacă au mai fost și câte au mai fost în țara noastră și aiurea precedente de acest fel.

Existența principiului este independentă de aplicațiile concrete la care dânsul a dat loc în decursul timpului, și în momentul acesta când, venind a cere chemarea la răspundere a guvernului Brătianu, creiem noi înșine un precedent exemplu pentru viitor, nu putem să nu arătăm cât de mult am fi dorit pentru binele țării acesteia, ca precedentul acesta să nu fi căpătat ființă niciodată.

Domnilor deputați,

Comisiunea numită de d-voastră pentru culegerea de informații, conform art. 17 din legea asupra reponsabilității ministeriale, procedând la cercetarea capetelor de acuzare și la strângerea de fapte, a căzut de acord mai întâi de toate la modificarea și complectarea primului cap de acuzare în sensul următor:

I

Declaraarea războiului. — Intrarea armatelor rusești în țară

Atât în constituție, cât și în legile de organizare ale diferitelor ministere, se precizează și se limitează puterile suveranului și ale miniștrilor, fără a se menționa cu această ocaziune că acestora ar aparține dreptul de a declara război.

De altă parte, prin faptul că nici un text de lege nu arată cui aparține acest drept, nu se poate ajunge la concluziunea că puterea executivă este indicată prin însăși natura sa de a-l exercita; fiindcă nu se poate concepe că atunci, când puterile miniștrilor sânt așa de restrânse încât au nevoie de autorizarea parlamentului pentru orice acte care întrec dreptul de pură administrație, să li se recunoască exorbitanta autoritate de a putea singuri întreprinde actul cel mai grav și mai solemn, pe care-l poate face un popor: acela de a declara război.

În aceste împrejurări, soluțiunea legală a acestei chestiuni constă în a face aplicațiunea principiului de drept constituțional, care proclamă suveranitatea națiunii, și numai acestei suveranități, prin reprezentantul ei legal, parlamentul, i se poate recunoaște dreptul de a decide de destinele țării.

Acest principiu formal, înscris în constituțiune, a fost violat de guvernul a cărui dare în judecată se cere. Și ca consecință s'a violat art. 122 din constituție prin faptul că s'a învoit la intrarea armatelor ruse în țara fără anume lege, fapte pre-

văzute și pedepsite de art. 2 din legea asupra responsabilității ministeriale.

Acest cap, de acuzare, consistând în interpretare de text, nu are, evident, trebuința de a fi sprijinit pe elemente de fapt.

(Va urma)

Știrile zilei

Statificare. Citim în ziarele budapestane:

S'au răspândit vești, că *arhierii români* au reușit să pună unele piedeci în chestiunea statificării școalelor dela frontieră. Pe cale semioficioasă se declară, că nici un fel de *factor nechemat* nu poate exercita înrăurire asupra lucrării comisariatului dela Sibiu al guvernului, și că acest comisariat își urmează cu toată puterea munca întru a statifica numitele școale.

Șezători în Basarabia. Din Iași se anunță: Scriitorii N. Beldiceanu și N. Crainic, artistul Ioan Sârbu dela teatrul național din București și baritonul Văleanu au dat un ciclu de opt șezători în Basarabia. Pretutindeni scriitorii și artiștii au fost primiți cu dragoste. Literatura și arta românească au fost sărbătorite cu însuflețire. Afară de șezătorile pentru toată lumea, s'au dat șezători pentru copii, la care dl N. Beldiceanu a citit din povestirile lui Creangă. — În Soroca nu mai încăpea lumea în sală și a trebuit să se întoarcă dela ușă peste 400 de soroceni, fiindcă nici în picioare nu mai aveau unde sta. La această șezătoare au venit țărani din împrejurimi. Dintr-o lojă asculta cu ochii umeziți de fericire moș Andrei al Negrului, gospodar vrednic de pe dealul acoperit de vii și livezi al Sorociei. La Soroca s'au dat trei șezători, dintre care două pentru copii. Șezătorile s'au dat în folosul bibliotecii basarabene.

Rang de nobil. Maiestatea Sa domnitorul Carol a acordat rangul de nobil ungar cu atributul de *Krassószékás* consilierului de curte regal, profesorului universitar și deputatului Dr. Iosif Siegescu, și urmașilor săi legali, — ca recunoaștere pentru activitatea sa rodnică în interesul binelui public.

Hymen. Lili Moșoiu și profesorul *Ascaniu Crișan* cununați. — Bran, în 4 August n. 1918.

Căsătorie. Din Neoplanta se anunță că la primăria orașului de acolo s'a prezentat o «tineră» păreche, să ceară învoirea de a putea încheia căsătorie. Mirele Ștefan Lengyel e de 20 de ani, iar mireasa Vasa Sionici împlinește 72 de ani la culesul cucuruzului. Femeia are mulți nepoți, dar are — și economie înfloritoare.

Hymen. Lucia Moșoiu și *Dr. Traian Stoica*, avocat, cununați. — Bran, în 4 August n. 1918.

O fundațiune de o jumătate de milion pentru scopuri culturale românești. Avocatul dr. Ilie Mariș, din Sighetul Marmației, fondatorul și fostul director executiv al băncii *Maramurășana* mort în 23 Septembrie 1916, a lăsat averea sa de aproape jumătate milion coroane pentru împărțirea de stipendii tinerilor români gr. cat. maramurășeni, cari studiază la gimnazii, școale reale, școale de silvicultură, economie, drept, teologie. Se vor da ajutoare pentru creșterea unei generații de industriași și comercianți români, cari sânt la începutul activității lor comerciale, — cu scopul de a se crea o clasă de mijloc mai numeroasă românească în Maramurăș. Patronul fundațiunii este episcopul Gherlei.

Foch — mareșal. Consiliul ministerial francez a conferit generalului Foch titlul de *mareșal al Franței*. Generalul Petain a fost distins cu medalia militară.

Contribuiri pentru sanator. În scopul clădirii sanatorului pentru tuberculoși s'au făcut în răstimpul dela 20 Iulie până la 1 August a. c. contribuiri benevole în suma de 76 coroane 02 fileri. Contribuiri se primesc și în viitor la casa de asigurare a muncitorilor din cercul sibiuan, Piața Zeughof nr. 5 și 6.

Proclamația sovietului împotriva antantei. Guvernul sovietului rusesc, cum se anunță din Stockholm, — a adresat o proclamație către muncitorimea Franței, Italiei, Angliei și Americii. Proclamația timbrează politica antantei, care a respins propunerea făcută de soviet în scopul începerii pertractărilor generale de pace.

Ministru francez osândit. Fostul ministru de interne francez *Malvy* fusese acuzat pentru trădare de patrie. Senatul, constituit în consiliu de stat, după lungi debateri și ascultare de numeroși martori, a respins cu 177 voturi acuzarea de trădare. A susținut însă învinuirea pentru *abateri dela datoria* de serviciu ca fost ministru de interne. S'au făcut adecă, încă pe la sfârșitul anului 1914, mișcări de propagandă a păcii, prin ziare, cărți și intruniri, fără ca Malvy să facă pași împotriva lor; minsitul din contră, a subvenționat cu banii statului un ziar, ai cărui redactori au fost osândiți pentru înțelegere cu dușmanul. Senatul a condamnat pe Malvy la 5 ani de exil și purtarea cheltuelilor de proces, dar fără pierderea drepturilor de cetățean. Malvy voiește să-și petreacă în Spania anii exilului.

Uciagași osândiți. Înainte cu câteva luni a fost omorâtă în hotelul vienez Bristol cameriera *Iulia Earl* a baronesei Vivante. Tot atunci a dispărut o geantă cu juvarele și hârtiile de valoare ale numitei barone. Poliția din Viena, după muncă de câteva zile, a pus mâna pe criminali. Nenorocita fată *Iulia Earl* a căzut victima tinerilor *Emo Davit* și *Kurt Franke*, cari au ucis-o pentru a se înstăpâni asupra obiectelor de preț ale baronesei Vivante. Emo Davit, înrudit cu baroneasa, a recunoscut în sfârșit omorul, pus la cale de dânsul și executat de tânărul (abea în etate de 17 ani) Kurt Franke, care a lucrat sub înrăurirea lui Davit. Tribunalul vienez, în pertractare ținută acum, a condamnat pe Franke la temniță de 15 ani, ear pe Davit la moarte prin ștreang.

Soldați secerători. Comandamentele militare au prelungit cu o săptămână concediul soldaților lăsați acasă pentru seceriș. Însă soldații cari au venit dela front, sânt datori să se întoarcă îndărăt după expirarea concediului.

Conventul bisericii reformate. În 2 Octombrie a. c. se va întruni conventul bisericii reformate în Budapesta. Programa următoare: 1. Modificarea legii privitoare la alegerea preoților; 2. Pertractarea propunerilor referitoare la ameliorarea situației preoților militari; 3. Chestia noilor cărți de cântări bisericești.

Modificarea ordonanței pentru ghetete. Se anunță că ministrul de comerț baronul Iosif Szerényi, va modifica ordonanța pentru ghetete emisă în Mai a. c. Ordonanța cea nouă va intra la toamnă în vigoare și va stabili sistemul de bilete, precum și prețurile nouă.

Holeră în Brăila. Prim-ministrul Merghiloman, răspunzând la o interpelare în camera romană, a declarat, că în Brăila s'au ivit două cazuri de holeră aziatică. S'au luat măsurile de apărare.

Mersul trenurilor. Sosesc, în gara din Sibiu, dela:

Nocrih	la 6:43 i. d. a.
Ciznădie	7— "
Vinț	7:41 "
Copșa	3:07 d. a.
Ciznădie	3:44 "
Făgăraș	4:34 "
Turnu roșu	6:04 "
Ocna (la băi)	8:09 "
Copșa	10:05 noaptea.

Pleacă, spre:

Ciznădie	5:21 i. d. a.
Copșa	6:20 "
Turnu roșu	10:50 "
Făgăraș	10:13 "
Copșa	1:31 d. a.
Ciznădie	1:57 "
Ocna (la băi)	4:02 "
Nocrih	4:06 "
Vinț	6:10 "

Teatru cinematograf. Apollo. Strada Schewis. Directoară: D-na Emil Tóth.

Marți și Miercuri, în 13 și 14 August: *Frumoasa satului*, piesă interesantă.

La fiecare din reprezentații se dau frumoase suplimente de vederi în natură și scene umoristice.

Începutul la: 7 și 9 ore seara.

Cărți și reviste

Despre poporul român din Selaj. A apărut din condeiul profesorului *Vasile Caba* în Viena cartea sub titlul *Szilágy vármegye román népe, nyelve és népköltészeté*. Deși menită să fie teză de doctorat, lucrarea se recomandă publicului cititor român. Ea cuprinde multe lucruri nouă și interesante pentru cei ce se ocupă cu etnografia. Se poate comanda dela autor: Vasile Caba, profesor, *Nagyoroszló, Szilágy-megye*. Prețul 10 coroane, și porto 17 fil,

Nr. 318/1918. of. prot. (182) 1—3

Concurs

Pentru întregirea parohiei de cl. III. **Vima-mare** (Tordavilma) din protopresbiteratul Cetatea-de-peatră, — devenită vacantă prin moartea fostului paroh Constantin Micu, — se publică concurs cu termen de 30 zile dela prima publicare în «Telegraful Român».

Emolumentele împreună cu acest post sânt cele fasonate în coala B. de congruă.

Concurenții să-și înainteze rugărilor, provăzute cu documentele de lipsă, în termenul deschis subsemnatului oficiu protopresbiteral și cu observarea restricțiilor §-lui 33 din Regulamentul pentru parohii să se prezinte în o Duminecă sau sârbătoare în biserica din Vima-mare, afirmându-se ca concurenții.

Lăpușul-unguresc, Magyarlâpos, 26 Mai 1918.

Oficiul protopresbiteral ort. român al tractului «Cetatea-de-peatră» în conțelegere cu comitetul parohial.

Andrei Ludu,
protopop.

Nr. 293/1918 of. prot. (183) 1—3

Concurs repetit

Pentru alegerea de capelan cu drept de succesiune în parohia de clasa III **Inau** (Ünömező) din protopresbiteratul Cetății-de-peatră, lângă neputinciosul paroh Petru Vaida, se publică concurs repetit cu termen de 45 zile dela prima publicare în «Telegraful Român».

Venitele capelanului sânt jumătate din toate venitele parohiei, statorite în coala B. de congruă.

Concurenții să-și înainteze rugărilor provăzute cu documentele necesare în termenul fixat oficiului protopresbiteral ort. român al Cetății-de-peatră în Magyarlâpos și pe lângă observarea restricțiilor normelor din vigoare să se prezinte în vreo Duminecă sau sârbătoare în biserica din Inau, spre a cânta, predica, eventual a și servi la sf. liturgie și a face cunoștință cu poporul.

Magyarlâpos — Lăpușul-unguresc, la 17/30 Mai 1918.

Oficiul protopresbiteral ort. român al tractului Cetatea-de-peatră în conțelegere cu comitetul parohial din Inau.

Andrei Ludu,
protopop.

Nr. 231/1918. (172) 3—3

Concurs

Pentru întregirea posturilor învățăto-rești din comunele mai jos înseminate se publică concurs cu termen de 30 zile dela prima publicare în «Telegraful Român».

1. **Icelandul-mare.** Salar: dela popor 600 cor., din repartitie, din cassa bisericii 200 cor. ajutor dela Preaven. Consistor Arhidiecezan 200 cor. iar restul se va cere dela stat pe baza documentelor celui ales. Locuință în edificiul școlii și 1/4 jugăr grădină.

2. **Ghernesig.** Salar: dela popor 200 cor. din repartitie, dela Preaven. Consistor Arhidiecezan 200 cor., iar restul se va cere dela stat pe baza documentelor celui ales (de acest ajutor a beneficiat și învățătorul de mai nainte). Cvarțir și 1/4 jugăr grădină. Dela fiecare familie 1/2 felderă de cucuruz sfârmit, o delniță din pădure pentru lemne de foc și drept de pășunat pentru 4 vite în imaș. Învățătorul prevede și cantonatul și dela toate funcțiunile primește 1/3 parte din venitele stolare.

Învățătorii aleși în aceste comune sânt îndatorați a cânta cu elevii răspunsurile la sfta liturgie în toate Duminecile și sârbătorile.

Cererile de concurs instruite conform normelor în vigoare se vor înainta la subsemnatul oficiu, iar concurenții se vor prezenta la biserică spre a cânta și a se face cunoșcuți poporului.

Reghin, 12/25 Iulie 1918.

Oficiul protopresbiteral ort. român al tractului Murăș-Ńsorhei, în conțelegere cu comitetele parohiale.

Vasile Duma,
Protopop adm-prot.

Copii de școală

se primesc în locuință și mâncare în (181) Sibiu, Strada Țezului Nr. 23. 1—2

Nr. 346/1918. prot. (184) 1—3

Concurs

Pentru întregirea postului de învățător la școala ort. rom. din **Cartuiusul-mie** (Kiskörtvélyes), tractul Cetății-de-peatră, prin aceasta se publică concurs cu termen de 30 zile dela prima publicare în «Telegraful Român».

Emolumentele împreună cu acest post sânt:

200 coroane din repartitie dela popor;

100 cor. din ajutorul permanent consistorial, iar restul salariului legal e pus deja în vedere prin rescriptul ministerial Nr. 108,373/1913;

1/4 jug. cat. de grădină;
lemnele trebuincioase de foc și
cvarțir deplin corespunzător în natură.

Reflectanții să-și înainteze rugărilor provăzute cu documentele de lipsă în termenul fixat subsemnatului oficiu protopresbiteral și să se prezinte în biserică și comună ca concurent.

Lăpușul-unguresc—Magyarlâpos, 15/28 Iunie 1918.

Oficiul protopresbiteral ort. român al tractului Cetății-de-peatră în conțelegere cu comitetul parohial.

Andrei Ludu,
protopop.

Nr. 306/1918. (185) 1—3

Concurs

Pentru ocuparea unui post de învățător la școala confesională ort. rom. din **Guraraului** se publică concurs cu termen de 15 zile dela prima publicare în «Telegraful Român».

Emolumentele împreună cu acest post se vor plăti de cără epitropia parohială conform dispozițiilor art. de lege XVI din 1913.

Cvarțir va avea noul ales în edificiul școlii; va fi îndatorat a forma cor și a conduce regulat copiii la biserică în Dumineci și sârbători.

Doritorii de a ocupa acest post să-și înainteze petițiile instruite cu toate documentele de lipsă oficiului protopopesc ort. român din Săliște în termenul sus indicat.

Guraraului, din ședința comitetului parohial, ținută la 8/21 Iulie 1918.

Ioan Isacu m. p., adm. par., preș. **Petru Popa** m. p., notar.

Văzut:

Săliște, în 17/30 Iulie 1918.

Dr. Ioan Lupuș,
protopop.

Nr. 297/1918 (177) 2—3

Concurs repetit

Pentru întregirea postului de paroh din parohia de cl. III **Panc** cu filia Săliște, din protopopiatul Dobra, se publică concurs cu termen de 30 zile dela prima publicare în «Telegraful Român».

Emolumentele împreună cu acest post sânt cele fasonate în coala B. pentru întregirea dotațiunii dela stat.

Petițiunile de concurs, instruite cu documentele prescise, să se înainteze subsemnatului oficiu protopresbiteral, iar concurenții să se prezinte cu prealabila încunoștințare a subsemnatului în parohie spre a face cunoștință cu poporul.

Dobra, la 18 Iulie 1918.

Oficiul protopresbiteral ort. român al tractului Dobra, în conțelegere cu comitetul parohial.

Ioșif Morariu,
protopresbiter.

Leac (158) 1—2

pentru

cresterea părului

Un medicament de care n'a mai fost. În timp scurt face ca părul să crească mult, impedcând căderea părului și cărunteța înainte de vreme. Dă părului culoarea originală. În curs de o lună rezultatul este strălucit.

Prețul 10 și 15 coroane.

Botár Regina Budapest, VII. Erzsébetkörut 34/4 et. I.

Podoba femeilor este părul frumos, de aceea trebuie îngrijit.

Nr. 226/1918 (175) 2—3

Concurs

Pentru întregirea parohiei de clasa a II-a **Mușin** cu filiile **Veța** și **Chibșlea**, din protopresbiteratul Murăș-Ńsorheiului se publică concurs cu termen de 30 zile dela prima apariție în «Telegraful Român».

Emolumentele împreună cu acest post sânt cele fasonate în coala B. pentru întregirea venitelor parohiale dela stat și în special statorite în ședința comitetului parohial dela 2/15 Iulie 1918.

Cererile de concurs instruite conform normelor în vigoare se vor înainta subsemnatului oficiu protopresbiteral în termenul deschis, iar concurenții, — cu observarea dispozițiilor regulamentului pentru parohii, — se pot prezenta în vreo Duminecă ori sârbătoare la biserică spre a cânta, cuvânta, eventual a celebra.

Reghinul-săsesc, la 12/25 Iulie 1918.

Oficiul protopresbiteral ort. român al Murăș-Ńsorheiului în conțelegere cu comitetul parohial.

Vasile Duma,
protopop, adm. prot.

Nr. 259/1918 (176) 2—3

Concurs repetit

Pentru întregirea parohiei de clasa a III-a **Urisăul-superior**, protopresbiteratul Reghinului se publică din nou concurs cu termen de 30 zile dela prima apariție în «Telegraful Român».

Emolumentele împreună cu acest post sânt cele fasonate în coala B. pentru întregirea venitelor parohiale dela stat.

Cererile de concurs instruite conform normelor în vigoare se vor înainta la subsemnatul oficiu în termenul deschis, iar concurenții, — cu observarea dispozițiilor regulamentului pentru parohii, — se pot prezenta la biserică în vreo Duminecă ori sârbătoare spre a se face cunoșcuți alegătorilor cântând, cuvântând, eventual celebrând.

Reghinul-săsesc, 12/25 Iulie 1918.

Oficiul protopresbiteral ort. român al Reghinului în conțelegere cu comitetul parohial.

Vasile Duma,
protopop.

A apărut și se află de vânzare la
Librăria arhidiecezană:

Despre caritatea creștinească.**Trei predici**

de

Abatele **Metodiu Zavoral.**

Prețul: 30 fileri plus 10 fileri porto
Se vinde pentru scopuri culturale-filantropice.

La «Librăria Arhidiecezană» în Sibiu,
: Nagyszeben, se află de vânzare :

Dr. Petru Șpan

conferență cetită la congresul învățăto-
: rilor gr.-or. români din Biharla : :

de

Nicolae Regman.

Prețul: 30 fil. plus porto postal 6 fil.

**D-TA
EȘTI
'
ULTIMUL
OM!**

care nu știe, că pudra-
Diana și crema-Diana
sânt cele mai bune
mijloace pentru îngri-
jirea pielii și a fru-
museței.

Doză de probă 3—K
Doză mare . . 6—K

De vânzare pretutindeni!

În editura Comisiunei administrative a fi-
: : pografiei arhidiecezane a apărut : :

Acaftistul

Preasfintei Născătoare de Dumnezeu
și alte rugăcuni

cu binecuvântarea Înalt Preasfințitului Domn
Vasile, arhiepiscop al bisericii ortodoxe
române din Transilvania și mitropolit al
Romanilor de religune gr.-or. din Ungaria
și Transilvania, consilier intim de stat al
Majestății Sale ces. și reg.

În această ediție augmentată, (469 pagini) se cuprind:
Rugăciunile dimineții, de seara și pentru fiecare zi
din săptămâna. Canonul de rugăcuni de toate zi-
lele. Rugăciunile dumnezeului luiurgii. Canon de po-
caință către Domnul nostru Isus Cristos. Rugăcuni
înainte de ispodvedanie și învațatură pentru ispo-
vedanie. Rugăciunile sfintei cuminicăturii. Canonul
sfintei cuminicăturii. Rugăciunile după sfânta cu-
minicătură. Rugăciunile către Dumnezeu Savaot.
Rugăciunile către Domnul nostru Isus Cristos. Ru-
găcuni de toate zilele către Născătoare de Dum-
nezeu. Rugăciunile către Născătoare de Dumnezeu.
Acaftistul Domnului nostru Isus Cristos. Canon de
umilință către Domnul nostru Isus Cristos. Acaft-
istul preasfintei de Dumnezeu Născătoare. Canon
de mulțamită către preasfânta Născătoare de Dum-
nezeu. Rugăciunile către preasfânta Născătoare de
Dumnezeu. Canonul sf. Nicolae. Rânduiala Para-
clisului preasfintei Născătoare de Dumnezeu. Cin-
stul paraclis al preasfintei Născătoare de D-zeu.
Canon de rugăcuni către Ingerul păzitor al vieții
omului. Canon de rugăcuni, ce se cântă către toate
puterile cerești și către toți sfinții. Rugăciunile mesei.
Rugăciunea școlarului. Rugăciunea unui fiu sau a
unei fice pentru tatăl sau mama sa. Rugăciunea
pentru protector sau binefacător. Rugăciunea unui
soț pentru soție și a unei soții pentru soțul sau.
Rugăciunea tatălui și a mamei pentru pruncii lor.
Rugăciunea la ziua aniversării numelui sau nașterii.
Rugăciunea când cineva se află în nenorociri și
supărări. Rugăciune pentru vrăjmași. Rugăciune în
timp de trasnete, de fuigere și de cutremure. Ru-
găciunea stăpanului de casă. Rugăciune pentru tot
ce privește mântuirea. Rugăciune către Domnul
nostru Isus Cristos. Rugăciune la sârbătoare Bunei-
vestiri. Rugăciune la sârbătoare Adormirii Maicii
Domnului. Rugăciuni cătă: Ioan Prorocul, Sf. Ni-
colae, Sf. George, Sf. Dimitrie, Mucenița Ecaterina,
Maica Paraschiva, Sf. Ana (maica Născătoare de
Dumnezeu), Sf. Mironosița și Maria Magdalena. Ru-
găciune pentru cei răposați. Rugăciune la ziua împă-
ratului. Rugăciune la Nașterea Domnului. Rugăciune
în fiecare post. Rugăciune la Iuvierea Domnului.
Rugăciune la Rusali. Rugăciune la orice neputință.
Rugăciune la vreme de foamere. Rugăciunea ne-
gustorului. Rugăciunea piugarului la sămanat. Ru-
găciunea lucrătorului de vîi. Rugăciunea lucrătorilor
la ocnă și băi de aur. Rugăciunea oierului. Ru-
găciunea călătorului. Sinaxar peste tot anul. Păscalia.

Se află în depozit spre vânzare
la „Librăria Arhidiecezană“.

Prețul unui exemplar:

Legătură simplă 5 Coroane, plus porto postal re-
comandat 60 fileri. — Legătură imitație de piele
7 Coroane, plus porto postal recomandat 60 fileri.

Revanzătorilor li se dă 10% rabat.

Vor apărea în curând și se primesc prenotări la următoarele

Noui compozițiuni muzicale de Zib. Brediceanu

Hora (Re ♯ major — Des dur) Cor. 4—
Hora (La ♯ major — As dur) „ 4—
Doine și cântece românești pe teme populare, caiet V. „ 10—
Jocuri românești pe teme populare, caiet V. „ 10—
plus porto postal recomandat 1 coroană.

Piese vechi, epuizate, au apărut în edițiuni noi.

Catalog trimite gratuit **Librăria arhidiecezană** Sibiu—Nagyszeben.